

opfyldes i dansk praksis ved, at politiet efter anmodning eller, såfremt politiske demonstrationer er nærliggende, sørger for, at den konsulære repræsentation får den fornødne beskyttelse.

Artikel 32 indeholder bestemmelser om konsulatsområdets skattefrihed. Såvel konsulatsområdet som den udsendte konsulatschefes bolig, hvad enten den ejes eller lejes af udsenderstaten, skal være fritaget for alle opholdsstatens amts- eller kommuneskatter eller afgifter bortset fra sådanne, som udgør betaling for bestemte tjenesteydelser (for så vidt angår hjemmelen til skattefritagelse se bemærkninger til artikel 49).

Ifølge artikel 33 skal konsulatets arkiver og dokumenter være ukrænkelige, hvor de end befinder sig.

Modtagerstaten skal ifølge artikel 34 med forbehold af gældende love og bestemmelser vedrørende zoner, hvortil adgang er forbudt af sikkerhedsmæssige grunde, sikre alle konsulatsmedlemmer bevægelses- og rejsefrihed på territoriet.

Artikel 35 indeholder bestemmelser om repræsentationens fri kommunikationsret. Udsenderstaten har ifølge stk. 1 ret til at benytte alle egnede kommunikationsmidler, herunder diplomatiske eller konsulære kurérer, diplomatisk eller konsulær post samt kode- og chiffermeddelelser, ligesom repræsentationen må installere og benytte radiosender, dog kun med modtagerstatens samtykke. Med vedtagelse af lov nr. 574 af 19. december 1969 om radiokommunikation er der skabt hjemmel til den omhandlede installation af radiosender.

Den officielle korrespondance, der omfatter al korrespondance vedrørende den konsulære repræsentation og dens virksomhed, skal være ukrænkelig.

Kurérposten nyder ikke helt så stor beskyttelse som den tilsvarende diplomatiske kurérpost, idet opholdsstaten ifølge stk. 2, såfremt man har skellig grund til at antage, at posten indeholder andet end denne korrespondance, kan begære, at posten åbnes i nærværelse af en repræsentant fra udsenderstaten. Afslås denne begæring, skal posten returneres til sit oprindelsessted.

De konsulære kurérer er personligt ukrænkelige og må ikke underkastes nogen form for anholdelse eller tilbageholdelse. Samme rettigheder gives ad hoc udnævnte kurérer, indtil den dem betroede kurérpost er afleveret. Der gives endelig hjemmel til den i praksis benyttede fremgangsmåde at lade konsulatspost befordre med kaptajnen på et skib eller på et rutefly.

Artikel 36 indeholder regler om forbindelse med og adgang til udsenderstatens statsborgere.

Konsulatsejersmænd skal ifølge stk. 1, litra a have ret til at sætte sig i forbindelse med egne statsborgere og have adgang til disse. Udsenderstatens statsborgere skal have samme mulighed for selv at træde i kontakt med konsulatsejersmændene.

Ifølge litra b skal modtagerstaten straks give meddelelse til udsenderstatens konsulære repræsentation, når en statsborger i udsenderstaten anholdes, fængsles eller på anden måde frihedsberøves. En betingelse er imidlertid, at den pågældende person selv ytrer ønske herom.

Ifølge litra c har konsulatsejersmænd ret til at besøge egne fængslede statsborgere, samt ret til at samtale og brevveksle med de vedkommende og til at skaffe de pågældende juridisk bistand. I litra c er der forbehold mod aktivitet fra den konsulære repræsentation, såfremt den fængslede udtrykkeligt modsætter sig dette.

Disse bestemmelser gav anledning til stærk diskussion på kongressen, idet en række stater krævede ubetinget ret til at træde i forbindelse med egne statsborgere. Den vedtagne formulering tilgodeser hensyn til statsborgere i udsenderstaten, der er flygtninge på grund af race, nationalitet eller politisk eller religiøs overbevisning, eller som søger asyl af en af disse grunde.

I stk. 2 bestemmes, at de omhandlede rettigheder skal udøves i overensstemmelse med modtagerstatens love og bestemmelser, idet det fastslås, at disse fuldt ud skal åbne mulighed for udøvelse af de givne rettigheder.

Artikel 37 indeholder bestemmelser om modtagerstatens myndigheders pligt til at give en konsulær repræsentation oplysninger i en række tilfælde.

Ifølge litra a skal modtagerstatens myndigheder straks give meddelelse, såfremt en statsborger fra udsenderstaten afgår ved døden. Endvidere skal der ifølge litra b gives underretning om udnævnelse af værger m. v., såfremt det må antages at være i den pågældendes interesse.

Ifølge litra c skal der gives underretning om skibsforlis eller grundstødning inden for modtagerstatens territoriale farvande eller indre farvande. Det samme gælder flyulykker inden for modtagerstatens territorium.

Artikel 38 indeholder bestemmelser om konsulatssejersmænds ret til at rette henvendelse til de lokale myndigheder. Det fastslås endvidere, at de kan rette henvendelse til centraladministrationen, såfremt det er tilladt ifølge modtagerstatens love, hvilket er en mere vidtgående regel end de tilsvarende regler for diplomatiske repræsentanter, som i princippet kun må rette henvendelse til modtagerstatens udenrigsministerium.